

Primers moviments socialistes davant les autonòmiques

El PSC no fa vacances

El Partit dels Socialistes de Catalunya ha començat a moure els seus peons amb vista a les autonòmiques, calculant que seran a l'octubre. La voluntat de diàleg i pacte, acompanyat d'un reforçament del discurs nacionalista, són els ingredients amb què ja treballa l'aparat del partit.

Sense que encara hi hagi una data decidida per a les eleccions autonòmiques del Principat, decisió que només pot prendre el president de la Generalitat, el Partit dels Socialistes de Catalunya ja ha començat a fer els primers preparatius. Per als socialistes catalans, "les eleccions autonòmiques estan ja pràcticament convocades", tal com va dir el seu primer secretari Raimon Obiols en la tradicional conferència de premsa de cloenda del curs polític, i només falta la decisió de CiU, que segons Obiols, "la prendrà en funció de les enquestes electorals". Les enquestes que es manegen en el camp socialista preveuen la pèrdua de la majoria absoluta de Convergència i Unió, un augment del PSC i ERC i un manteniment de Iniciativa i del PP. Sobre aquest escenari futurible s'ha posat a treballar el PSC, suposant que la cita autonòmica serà el mes d'octubre vinent. Segons Obiols, "seríem poc responsables si ens deixéssim sorprendre".

Des de fa poques setmanes el partit ha creat un Comitè Electoral integrat per la seva plana major: **Raimon Obiols, Josep Maria Sala, Lluís Armet, Higini Clotas, Xavier Soto i Antoni Castells**. Aquest comitè és l'encarregat de dissenyar la campanya i fer el programa electoral, cosa que, segons fonts socialistes "està gairebé ultimada".

Segons han explicat a EL TEMPS les mateixes fonts, el programa girarà a l'entorn dels tres eixos que va marcar el darrer congrés del PSC: el progrés econòmic, la justícia social i l'equilibri ecològic. A això, s'hi afegirà amb èmfasi la necessitat de diàleg entre les forces polítiques catalanes, que no descarti el pacte, sobre l'autogovern de Catalunya i una accentuació del discurs nacionalista, explicant amb detall la proposta federalista. Els socialistes consideren que "ser nacionalista en abstracte no és

Raimon Obiols, disposat a pactar amb CiU.

res i que cal marcar un model concret".

LA MODÈSTIA DEL 'PORTA A PORTA'

Per aconseguir fer arribar a la població tot això, el Comitè Electoral estudia posar en pràctica nous elements de propaganda electoral. Obiols ja ho anunciava

en conferència de premsa: "Farem una campanya amb modèstia de mitjans però d'una gran operativitat pràctica, per arribar al contacte directe i personalitzat". Aquest contacte directe es durà a terme mitjançant la figura de l'*agent electoral*, persona militant del partit a qui se li assigna una zona concreta on té

la missió de fer d'*ensumador de l'ambient*, detectar les necessitats de l'elector i contactar-hi porta a porta. Aquesta figura ja va ser usada en determinades poblacions en les passades eleccions municipals i constitueix una de les novetats de la propera campanya. A banda, també estan organitzant-se trobades amb diferents sectors socials o professionals o amb grups amb una problemàtica comuna i no es descarta que més endavant apareguin grups o associacions de suport a les candidatures, com en anteriors convocatòries.

aquest territori, a partir de la rendibilitat de la nostra implantació municipal".

PRIMER SÍMPTOMA: OBIOLS

La primera concreció pública del treball electoral socialista i el primer símptoma del que pot ser el seu discurs electoral va ser precisament la conferència de premsa que efectuà Raimon Obiols, la darrera de l'actual curs polític però la primera de la cursa autonòmica. El primer secretari del PSC va voler transme-

base que l'actual situació política de Catalunya ha col·locat els socialistes en una situació creixent (una forta implantació municipal i una influència decisiva en el socialisme estatal) que l'obliga a incrementar la quota de responsabilitat i cooperació. A partir d'aquí, i amb les previsions del seu partit que no donen la majoria absoluta a Pujol, el PSC intentarà aconseguir el suport suficient en els comicis per estructurar una nova majoria de progrés, en la qual els socialistes serien l'element vertebrador i unitari. Per guanyar-se la confiança de l'elector per aquest projecte, sobretot aquell votant que vota socialista en diverses eleccions però que a les autonòmiques es decanta per CiU, Obiols va introduir dos elements.

El primer, un discurs de tranquil·litat en el sentit que aquesta nova majoria no significaria un trencament bruscat amb els darrers deu anys de govern, "no busquem trencar amb el passat, sinó una inflexió positiva", va explicar. El segon, el compromís que aquesta nova majoria no signifiqui un pas endarrere en el reforçament de l'autogovern català, sinó que, en paraules d'Obiols, "sigui un pas endavant en la llibertat de Catalunya i en la potenciació de la Generalitat", sempre acompanyat de l'esperit federalista.

Però la majoria de progrés ja no és l'única fórmula que contempla el PSC per l'escenari posterior a les eleccions. "Si aquesta majoria de progrés no és possible pel nombre d'escons o per l'actitud d'altres forces polítiques d'esquerra, estem oberts a solucions positives que assegurin l'estabilitat de la legislatura i del govern. Fariem aquest sacrifici per la convicció que la dècada dels 90 és transcendental per a resoldre grans qüestions d'obra de govern i per endegar un projecte nacionalista català federalista i europeu". Amb aquestes paraules, el primer secretari dels socialistes catalans formalitzava la possibilitat i la voluntat de cogovernar, superant velles incompatibilitats.

En conclusió, el PSC es defineix a si mateix com peça clau i necessària per formar govern passades les eleccions, sense descartar cap escenari i oberts a la corresponsabilització. Poden ser els símptomes previs d'un gran acord sobre l'autogovern o un simple gest en clau pre-electoral. Sigui com sigui, al carrer Nicaragua, seu del PSC, no es tanca per vacances.

Pere Martí

JORDI MOREIRA

Un altre factor de treball que té en consideració el Comitè Electoral són els setanta mil vots nous que els socialistes van aconseguir a les comarques de la Catalunya interior, feu dominat tradicionalment per Convergència i Unió. Segons les mateixes fonts, "farem especial incidència a continuar la penetració en

tre un missatge de tranquil·litat, de seguretat i de confiança, en gran part dirigit a l'electorat que vota CiU a les autonòmiques, oferint sempre el diàleg i el pacte, i fins i tot la possibilitat d'arribar a cogovernar Catalunya amb la coalició nacionalista.

La intervenció d'Obiols va partir de la